

मध्यम जमिनीसाठी रब्बी ज्वारीचा वाण : फुले सुचित्रा

डॉ. विजू अमोलिक,
डॉ. विजयकुमार शिंदे

फुले सुचित्रा वाणाच्या
झाडांची उंची सरासरी
२३० ते २४० सेमी असते.
ताटे भरीव, रसदार व गोड
असून कडब्याची प्रत
उत्तम असते. दाण्याचा रंग
पांढरा शुभ्र व चमकदार
आकर्षक आहे. अवर्षणास
प्रतिकारक, खडखडा,
खोडमाशी व खोडकिंडीस
प्रतिकारक्षम हा वाण आहे.

फुले सुचित्रा वाणाची जोमदार कणसे.

महाराष्ट्रात कोरडवाहू भागातील मध्यम जमिनीत ४८ टक्के क्षेत्रावर रब्बी ज्वारी लागवड होते. या क्षेत्राचा विचार करून ज्वारी सुधार प्रकल्पाने मध्यम जमिनीसाठी अधिक उत्पादन देणारा 'फुले सुचित्रा' हा वाण विकसित केला आहे.

लागवडीची सूत्रे :

- निचारा होणारी मध्यम प्रकाराची जमीन निवडावी.
- पेरणीपूर्वी कुळवाच्या ३ ते ४ पावऱ्या देऊन जमीन तयार करावी. शेवटच्या कुळवाच्या पाढीपूर्वी प्रति हेक्टरी १० ते १२ गाड्या शेणुखत पसरावे.
- जमिनीत पाणी मुरविण्याकरिता नांगरट, कुळवाच्या पावऱ्या, मशागतीची कामे उत्तरास आडवी करावीत.
- पावसाचे पाणी साठविण्यासाठी १० × १० मीटर आकाराचे वाफे तयार करावे. वाफे तयार करताना सारा यंत्राने सरो करून त्यामध्ये बळिराम नांगरणे दंड टाकल्यास कमी खर्चात वाफे तयार करता येतात. त्यामुळे पावसाचे पाणी पूर्णपणे वापर्यात साचून जमिनीत मुरव्यास मदत होते. कोरडवाहू ज्वारीची पेरणीपूर्वी रानवाधणी केल्याने उत्पादनात ३० टक्के वाढ होते.
- योग्य वेळी पेरणी न झाल्यास खोडमाशीचा प्रादुर्भाव अधिक होतो. त्यामुळे पेरणी १५ सप्टेंबर ते १५ ऑक्टोबर या कालावधीत करावी. प्रति हेक्टरी १० किलो वियाणे वापरावे.
- पेरणीपूर्वी प्रति किलो वियाण्यास ४ ग्रॅम गंधक आणि २५ ग्रॅम अऱ्झोटोबॅक्टरीची प्रक्रिया करावी.
- पेरणी दोन चाढ्याच्या पाभरीने ४५ सेमी

वाणाची वैशिष्ट्ये :

- पश्चिम महाराष्ट्रातील मध्यम खोलीच्या जमिनीसाठी प्रसारित.
- १२०-१२५ दिवसांत पकवता.
- फुले चित्रा, फुले माडली, मालदांडी ३५-१ पेक्षा २२, ६२ व २३ टक्के अधिक धान्य उत्पादन.
- प्रचलित वाण फुले चित्रा, फुले माडली व मालदांडी ३५-१ पेक्षा १६, ३६ व १९ टक्के अधिक कडवा उत्पादन.
- झाडांची उंची सरासरी २३० ते २४० सेमी. ताटे भरीव, रसदार व गोड, कडब्याची प्रत उत्तम.
- दाण्याचा रंग पांढरा शुभ्र व चमकदार आकर्षक.
- अवर्षणास प्रतिकारक, खडखडा, खोडमाशी व खोडकिंडीस प्रतिकारक्षम.
- प्रति हेक्टरी सरासरी २५ ते ३० किंवंदल धान्य आणि कडब्याचे ६० ते ६५ किंवंदल उत्पादन.

अंतरावर करून एकाच वेळी खेते व वियाणे दोन स्वतंत्र चाड्यातून पेरावे. खत खाली आणि त्यावर वियाणे पडेल अशा रीतीने पेरणी करावी. प्रति हेक्टरी ४० किलो नन्त्र (७८ किलो युरिया) आणि २० किलो स्फुरद (१२५ किलो सिंगल सुपर फॉर्सेट) द्यावे. संपूर्ण नन्त्र आणि स्फुरद पेरणीच्या वेळेस द्यावे. पेरणी करताना दोन रोपांतील अंतर १५ सेमी ठेवावे. उगवण झाल्यानंतर १० ते १२ दिवसांनी विळणी करावी. हेक्टरी १.४८ लाख इतकी झाडाची संख्या राखली जाईल याची काळजी घ्यावी. पहिली कोळपणी पेरणीनंतर ३ आठवड्यांनी फटीच्या कोळपणाने करावी. या कोळपणीमुळे तणांचे नियंत्रण होऊन मातीचा धर जमिनीवर तयार होतो. दुसरी कोळपणी पेरणीनंतर ५ आठवड्यांनी करावी. त्यामुळे रोपांना मातीचा आधार मिळतो. पेरणीनंतर

पीक ८ आठवड्याचे झाल्यावर दातेरी कोळपणे तिसरी कोळपणी करावी. त्यामुळे जमिनीच्या भेगा बुजण्यास मदत होईल.

■ पाणी देण्याची सोय असल्यास वाढीच्या टप्प्यात पिकाला पाणी द्यावे. कोळपण्या करून ओलावा टिकवून ठेवावा.

■ कोरडवाहूमध्ये पीक ३ ते ४ आठवड्यांचे झाल्यावर हेक्टरी ५ टन तुरकाट्याचे आच्छादन करावे. यामुळे ताटे जमिनीवर पडण्याचे प्रमाण ४२ टक्क्यांनी कमी होऊन धान्य उत्पादनात १४ टक्क्यांनी वाढ होते.

डॉ. विजू अमोलिक,
१४२०८५७६०५
डॉ. विजयकुमार शिंदे,
८२७५४४०७१५
(ज्वारी सुधार प्रकल्प, महात्मा फुले कृषी विद्यापीठ, राहुरी, जि. नागर)